Год. XVII. № 18. Броя 1 левъ. гр. Варна, 27 юлий 1930 год.

СЛАВЯНИНЪ

ИСТОРИЧЕСКИ ВЕСТНИКЪ

Редакторъ: Боянъ Станчевъ.

Абонаментъ: за1 година 60 лв., 6 м. 30 лв.

За реклами: 2·50 лева на кв. см.

Излиза седмично.

Адресъ: редакц. Славянинъ Варна.

ХИГИЕНИЧНО

долно облекло, всички необходими за курорта артикули и голѣмъ изборъ на детски играчки ще намерите въ

ЛѢТНИЯ ПАЗАРЪ

на булевардъ „Сливница" № 19 подъ бирария „Чичо."

По причина кризата ценитѣ сж минимални.

Председательтъ на Съюза на Провинциалнитѣ Журналисти въ България.

г-нъ Жеко Ив. Жековъ

роденъ въ гр. Варна на 1876 година. Свършилъ е американския „Робертъ Колежъ" въ Цариградъ и юридическия факултетъ на Императорския Новоросийски Университетъ. Бившъ сждия, прокуроръ, окржженъ правитель и кметъ въ Варна. Запасенъ капитанъ. Кавалеръ на орденитѣ „Св Александръ" и „Гражданска Заслуга," „Etoile Noire," „Романска Корона," знака на французката Академия и пр

Работи на журналистическото поле, като редовенъ кореспондентъ на „Източенъ Край" и „Варненски Коренякъ." Владее английски, френски, гръцки и руски езици. Г-нъ Жековъ, като председатель на Съюза на Журналиститѣ въ България, достойно представлява последния и само въ единъ месецъ време можа да стегне неговитѣ редове и обедини 52 отъ най-добритѣ провинциални вестници.

ПОСЕТЕТЕ НАРОДНИТѢ

МУЗИКАЛНИ ТЪРЖЕСТВА

подъ покровителството на Н. В. ЦАРЯ

Учреждани по инициативата на Варненската община съ съдействието на Културно-Просвѣтно-Читалищно д-во и Музикалнитѣ организации

ПРОГРАМА:

1. АВГУСТЪ. — Тържественото откриване съ голѣмъ хоровъ концертъ, изпълнява Соф. Музъ Д-во „ГУСЛА" подъ диригенството на г. Манолозъ.

2. АВГУСТЪ. — Вечерь на българската пѣсень. Участвуватъ артистки и артисти отъ Народната опера — г-жа М. Милкова, г-ца Цв. Табакова, г-жа М. Митовичъ, г-жа Е. Йововичъ-Ковачевска, г-нъ М. Поповъ, г. Ив. Петровъ и г. Г. Хинчевъ. При Пиано г. Т. Хаджиевъ, Диригентъ на Операта.

3. АВГУСТЪ. — Опера „Веселитѣ Виндзорки" комическа опера отъ Шекспиръ, музика отъ Николай Аргиръ. Участвуватъ: М. Поповъ, Цв. Кяролевъ, Р. Ризовъ, Г. Хинчевъ, Сл. Филевъ, П. Елмазовъ, М. Милкова, Г. Герганова и Н. Конярова-Попова, Диригентъ Т. Хаджиевъ.

4. АВГУСТЪ. — Симфониченъ концертъ, изпълнява Оркестра на Народната опера. Концертъ майсторъ САШО ПОПОВЪ. Диригентъ: Генералмузикдиректоръ — ХЕРМАНЪ ЩАНГЕ.

5. АВГУСТЪ. — Опера „ЕВРЕЙКА" — Музика Халеви. Участватъ Ст. Македонски. Цв. Табакова, М. Поповъ, М. Митовичъ, Г. Хинчевъ, Р. Ризовъ, П. Елмазовъ, В. Оливеръ и М. Горнянски. Диригентъ Т. Хаджиевъ.

6. АВГУСТЪ. — Опера „ЦВѢТА" Музика отъ М-го Атанасовъ. Участвуватъ: Е. Йововичъ-Ковачевска, Г. Хинчевъ, Р. Ризовъ, М. Поповъ, Ж. Стефанова, П. Елмазовъ, Н. Конярова-Попова, Д. Гергановa, В. Оливеръ, Ив. Петровъ, М. Горянски и Ст. Вълкановъ. Диригентъ: Цанко Цанковъ.

7. АВГУСТЪ. — Вечерь на Българската литература. Четене на свои произведения отъ видни Български писатели.

8. АВГУСТЪ. — Вечерь на Бълг. драма. „СТРАХИЛЪ" — Пиеса въ 4 действия отъ Д. Немировъ, поставена за пръвъ пжть отъ Варненския Общински Театръ по случай тържествата съ участието и режисурата на г. Сгаматовъ, артистъ отъ Българския Народенъ Театръ.

Паралелно съ тържествата се урежда отъ Държ. Художествена Академия, голѣма худож. изложба отъ работитѣ на първитѣ бълг. худож. и скулптори. Изложбата ще трае отъ 1 августъ до 15 септември т. г.

Отъ Комитета.

Американскитѣ майки-негърки

Шербургъ 25 Утре ще пристигнатъ майкитѣ на американскитѣ войници негри, загинали на французкия фронтъ. Отъ тука тѣ ще заминатъ за Парижъ и американскитѣ гробища по бойнитѣ полета.

Жена безъ отечество

Ню-Иоркъ 25. Великата княгиня Мария Павловна пожела да се скжса съ всичко руско и да стане американска гражданка. Американскитѣ власти отказали поданство, защото трѣбва да е проживѣла въ Америка 8 години. Княгинята се обърнала съ отворено писмо до американския народъ, печатано въ „Ню Иоркъ Ворлдъ." съ което моли общественото мнение да подкрепи нейното искане мимо горния срокъ. Тя пише, че е попаднала въ родствена атмосфера и че никжде въ свѣта, освенъ въ Америка, жената не е поставена тъй добре. Писмото е подписано: „Жена безъ отечество." Великата княгиня е дошла въ Америка съ Нансеновъ паспортъ и съ виза само за 6 месеци.

Да се опомнимъ.

Въ нашия народъ се криятъ могжщи сили, но въпреки това, ние прекарваме социаленъ, поради нескончаемото формиране на народчата душа — психологически; най после, поради особенитѣ условия и развитие на национално обединение — исторически кризиси. А това значи начало на фаталенъ край; въ сжщото време, хубавитѣ скрити качества на българина, не само оставатъ неизползвани, но се дори и кошунства съ тѣхъ.

Преди всичко и надъ всичко, ние трѣбва да се издигнемъ като народъ, да напуснемъ тая престжпна апатия къмъ своето и започнемъ да се храниме съ славното историческо минало.

Днесъ като че ли се срамуваме отъ своето и се стремимъ къмъ чуждото, безъ да съзнаваме, че то пренесено въ своя извратенъ, изкълченъ видъ, руши всички ценности. О, неразумний народе, поради що се срамувашъ да се наречешъ българинъ?!... се бѣ провикналъ навремето си единъ монахъ, тамъ негде отъ Атонъ. Да, дошло е време да напомнимъ тия знаменателни думи.

Действително, ние сме подъ кошмара на чуждото, което бавно, но сигурно разбива здравитѣ ни национални основи, върху които ние мислимъ да доизграждаме онова монументално здание, което да наречемъ съ хубавото и сладко име „Обединена България."

И това рушение става предъ очитѣ на респективнитѣ фактори, чиито задача е именно да пазятъ тия ценности, безъ които народътъ се обръща въ едно тесто безъ всѣкаква национална физиономия.

Следъ катастрофалния закажемъ, че не мислимъ да мремъ като национално и политическо цѣло. Не върху системата на Метерниховия маниеръ се гради могжществото на победителя. Революциитѣ, които станаха следъ 1815 год. показаха, че националностьта не може да се тжпче, че това понятие не подлежи на асимилация, особено въ тия народи, които се подхранватъ съ миналото. Като така, националното, като съкровище отъ общия психологиченъ ковчегъ на ценности, трѣбва да се пази най-свѣто. Нашето „Азъ" трѣбва да бди като часовой на поста и да не позволява на никой крадецъ да бърка въ тая „светая светихъ".

Вижте за Бога! . . Днесъ живѣемъ повече съ чуждото. То намира мѣсто и въ театъръ и въ концертъ и въ кино и по разни банални вариетета, съ които Варна е щастливо наводнена; то се промжква и въ семейство и въ училище и на всѣкжде. Днесъ се представляватъ чужди пиеси, днесъ се пѣятъ чужди песни, днесъ се стремимъ да говоримъ езика на гърка, сърбина, влаха, именно тия, които сж и продължаватъ да сж, фаталния гений за сждбинитѣ на България; тия, които съ кръвьта на нашитѣ братя изградиха своето щастие; тия, най-после, които днесъ биятъ, безчестятъ и се гаврятъ съ всичко българско. Да се опомнимъ. Днесъ виждаме българка, която свързва своя животъ съ сърбинъ, романецъ или гъркъ. Позоръ и национално падение!

Погледнете какво става въ Гърция, Сърбия и Влашко! Тамъ не се чува български езикъ; тамъ се затварятъ български училища, тамъ се гаврятъ съ всичко наше! И ние продължаваме по силата на една изветрѣла етика, да толерираме нашитѣ убийци и да се срамувзме да си подигнемъ глава, че и ние сме народъ и ние трѣбва да живѣемъ, защото подъ това небе всички трѣбва да сж подъ егидата на онова, което ни даде 1789 г. Нека вземемъ примѣръ отъ Германия, която не моли коленопреклонно за милость. Напротивъ, обърнала своя погледъ къмъ засилване въ национално отношение, тя живѣе съ вѣрата на едно щастливо бждаще.

Германецътъ не учи детето си да живѣе съ историята на „Одисея," а съ тая на „Нибелунгитѣ," германката не възпитава детето си на извъртено чуждото, а подобно на Корнелия — въ духа на своето и до степенъ, че детето кога порастне да е готово да се жертва въ името на тия принципи, които му сж втжлпени въ детинство.

Servus.

Увеселителни влакове София—Варна

На 27 т. м. и на 3, 10, 17, 24 и 30 августъ ускорения пжтнически влакъ, който тръгва отъ София въ 19·45 часа, ще бжде *увеселителенъ за Варна.* На него ще се издаватъ по 2 билета съ 50% намаление, отъ които вторията ще важи за връщане, следъ 8 дневно престояване въ Варна.

Венчавката на принцеса де Брольи

Принцеса Амедея де Брольи, макаръ и 74 годишна, се е венчала за принцъ Донъ Луи Фердинандъ Бурбонски, 42 г. бртовчедъ на испанския краль Алфонсъ XIII. Децата на принцесата сж завели дѣло срещу майка си, искайки тя да бжде поставена подъ опекунство. Принцесата е продала всичкитѣ си скжпоценности и заложила принадлежащиятъ ѝ исторически замъкъ въ Шомонъ.

Премия отъ 625 хиляди франка

Американскиятъ полковникъ Истервудъ, намиращъ се по настоящемъ въ Парижъ, осветленъ въ проектитѣ на Кость и Беллотъ, които се готвятъ съ едно направление, т. е. отъ Парижъ въ Ню-Иоркъ е отпусналъ 625 х. фр. награда за този, който първи извърши полета.

Екскурзия до Месемврия

Българското Търговско Параходно Д-во е имало похвалната инициатива да устройва всѣко лѣто екскурзии съ своитѣ параходи по българското крайбрежие.

Въ недѣля на 27 юлий ще се състои такава екскурзия Варна — Месемврия и обратно съ голѣмия параходъ „Царь Фердинандъ". Тръгване отъ Варна въ 7 ч. пр. пладне, а връщане сжщия день къмъ 8 ч. вечерьта.

При сравнително ниски цени тази екскурзия дава възможность да се видятъ красотитѣ на часть отъ черноморското ни крайбрежие и историческия градъ Месемврия.

Народнитѣ Музикални Тържества.

Тѣ будятъ голѣмъ интересъ и споредъ сведенията, които се иматъ, ще бждатъ посетени масово отъ много гости изъ цѣла България. Тази година музикалнитѣ тържества ще иматъ много по-голѣма стойность поради обстоятелството, че сж привлечени всички музикални сили на страната и въ тѣхъ взематъ участие музикалнитѣ организации.

Варненската Община е взела всички мѣрки да облекчи гоститѣ отъ провинцията, които биха осетили тържествата.

Бюрото за лѣтоняци при общината ще посочи ефтини квартири и ресторанти на всѣки гость, който се обърне за съдействие.

Всѣки може за 15 год. да има

СТО ХИЛЯДИ ЛЕВА

капиталъ, като се застрахова само при

„ЛА НАСИОНАЛЪ"

ул. гургулята № 1.

Нашитѣ моряци.

Константинъ Михайловъ

Роденъ въ 1889 год. въ Украйна. Свършилъ Морското училище въ Петроградъ съ звание „капитанъ за далечно плаване" и награденъ съ златенъ медалъ за отличенъ успѣхъ. Следвалъ корабостроителния отдѣлъ на Петроградския Политехнически Институтъ, кждето го сварила голѣмата война и билъ мобилизиранъ въ Балтийския флотъ. Въ началото на революцията билъ арестрванъ и заедно съ всички морски офицери хвърленъ въ Кронщадския затворъ. Следъ шесть месеца, по решение на Революционния сждъ, билъ освободенъ благодарение добритѣ показания дадени за него отъ екипажитѣ на корабитѣ въ които е служилъ, биле му възстановени правата и билъ назначенъ за командантъ на канонерката „Адраганъ." При пръвъ удобенъ случай той избѣгалъ при роднинитѣ си въ България и станалъ командантъ на парахода „Киевъ." Следъ това станалъ инспекторъ на Дунавското параходно д-во „Англо Романа" съ седалище въ Русе. Въ 1924 год. билъ приетъ отъ Народното Събрание за български поданникъ и въ 1925 г. постжпилъ на служба въ Българското Търговско Параходно Д-во, като билъ назначенъ помощникъ к-нъ на [illegible] сега като втори помощникъ к-нъ. Г-нъ Михайловъ е единъ отъ интелигентнитѣ наши моряци владеющъ осемь чужди езици.

Борисъ Апостоловски

Шефъ механикъ на s/s „Бургасъ."

Роденъ на 4 февруарий 1882 год. въ Шуменъ. Свършилъ морското машинно училище при флота и прекаралъ 2 години стажъ въ кръстосвача „Надежда". Въ 1904 год. постжпилъ въ Българ. Търг. Параходно Д-во и следъ като прекаралъ 2 години въ практика и плаване, въ 1906 г. постжпилъ въ Морското техническо училище въ Триестъ, отъ кждето се сдобилъ съ дипломъ за морски механикъ.

Тамъ той изучилъ италиянски и немски езици и се запозналъ отблизо съ търговското мореплаване на Италия и Австо Унгария и голѣмата корабостроилна въ Триестъ, кждето се строятъ голѣми океански параходи.

Придобилъ солидна теоретическа и практическа подготовка на морски механикъ, Б. Апостоловски заработи съ жаръ въ своето поприще и прекара цвѣтущата си възрасть въ машинитѣ на българскитѣ параходи.

Той е служилъ въ всичкитѣ параходи на Българс. Търг. Параход. Д-во и е прекаралъ стажа на всички етапи въ параходната механика. Отъ 22 години той е заемалъ механикъ. Каленъ морякъ, при най-тежкитѣ несгоди на тази служба, той сега служи на най-голѣмия български параходъ „Бургасъ"

В. Поповъ.

Завръщането на Царь Фердинандъ.

Въ наши и чуждестранни вестници напоследъкъ се правятъ съобщения за завръщането на *Царь Фердинанда* въ България.

Нищо чудно и нищо неестественно отъ желанието на Царь Фердинанда да посети страната, за пресъздаването на която той съ упоритъ трудъ, вещина и неисчерпаема енергия работи десетки години. Нищо чудно и нищо неестественно, че Бащата има желанието да посети Сина Царь.

По тоя случай, обаче, се намиратъ хора и кржгове, които отричатъ правото на Царь Фердинанда да удовлетвори едно свое лигитимно и съвсемъ въ реда на нѣщата желание. Тѣ не сж прави, нито отъ човѣшка, нито отъ държавно политическа гледна точка. Отъ човѣшка — защото неразумно и жестоко би било да се не даде възможность на единъ баща да посети сина си и да сподѣли съ него сладоститѣ на семейното огнище, тъй грижливо и съ преданостьта на добръ домакинъ градено. Отъ държавно политически — защото въ вжтрешния животъ на държавата не сжществуватъ никакви причини, представляващи опасность за редътъ и спокойствието, ако довчерашния Царь временно или постоянно остане въ страната, за благоденствието на която е далъ енергията и знанията на младинитѣ си. Преклонната възрасть, такътъ и далновидностьта на Царь Фердинанда отричатъ даже и помисълъ за каквито и да било експерименти. А външни причини? Такива никой нѣма право да истъква. Никой нѣма моралното право да се намѣсва въ вжтрешния животъ на държавата, още по вече, когато въпросътъ се касае до едно гостоприемство, което е абсолютно вжтрешна работа на държавата — домакинъ.

Следователно, нито вжтрешни, нито външни причини има за завръщането въ или поне за посещението на страната ни отъ Царь Фердинанда.

Каквото щатъ да мислятъ за Царь Фердинанда вжтрешнитѣ и външнитѣ му неприятели, той е билъ довчерашенъ Държавенъ Глава на страната ни, работилъ е, споредъ схващанията и разбиранията си, за благоденствието ѝ историческа личность отъ първостепенна величина е, и никой нѣма право да пресича връзкитѣ му съ народа и държавата, даже и непосредственни да сж тѣ.

Скръбна весть

Поминалъ се е въ Разградъ на 19 т. м. стариятъ общественикъ и жуналистъ

Иванъ В. Свирачевъ

на 72 год. възрасть

Покойниятъ е редактиралъ вестницитѣ „Съвременникъ," „Новъ Животъ" и др.

Нашитѣ съболезнования къмъ опечаленитѣ му близки.

Варна, 24 юлий 1930 г.

Отъ Съюза на журналиститѣ.

Най-приятната разходка средъ природата е до БИРАРИЯТА

„ГОРНА ТРАКА"

на Евксиноградското шосе. Най-хубави хладни напитки и вкусни закуски, при чудно красивата гледка на чаровното море ще намерите само въ бирария

„Горна Трака"

на КОСТА МИХАИЛОВЪ на шестия километръ

Изъ Съюза на Журналиститѣ

Съюзътъ крепне отъ день на день. Възобновено е журналистическото д-во въ гр. Плѣвенъ подъ председателството на г-нъ Ив. Миндиликовъ и секретарь касиеръ г-нъ Ив. Бакаловъ. Присъединили сж се въ съюза още 9 сериозни седмични вестника, излизащи повече отъ 2 години, така щото съюзнитѣ вестници ставатъ 52. Съюзната управа е дала директиви за образуването на журналист. групи въ 3 града чиито учредителни протоколи сж постжпили.

Почувствалитѣ се изоставени нѣколко *издатели* отъ бившата съюзна управа сж подирили на Столичнитѣ Журналисти и сж успѣли да се представятъ въ София още за „водачи" на Съюза, като разтржбихъ, х вестницитѣ си състава на [illegible] динителния комитетъ. Д-во мост на Столичнитѣ журналисти ще М имa тепърва работа да се справи съ въпроса, може ли да се федерира съ псевдожурналисти?

Отъ 22 т. м. сж въ София председателя на Съюза г. *Жеко Ив. Жековъ,* двамата подпредседатели и членоветѣ на провѣрителния съветъ, които сж освѣтлили надлежнитѣ мѣста за сегашното положение на Съюза и отстраняването отъ него нѣколкото самозабравили се хора, чийто мандатъ е отнетъ и не могатъ да представляватъ провинциалния печатъ, освенъ своитѣ господари — *издателитѣ* на 2—3 провинц. ежедневни листа.

ВСИЧКИ Божии създания обичатъ захарьта. Животнитѣ въ гората я получаватъ чрезъ меда, насѣкомитѣ чрезъ цвѣтята, а домашнитѣ животни, като кучето и коньтъ съ удоволствие я хрускатъ отъ [illegible]

Грижи за сирацитѣ
отъ войнитѣ

Варненскиятъ пансионъ за сирацитѣ отъ войнитѣ приюти деца — сираци на загиналитѣ въ войнитѣ герои, които следватъ въ основно училище и прогимназия. Прогимназиалнитѣ ученици следватъ въ 3-а Варненска прогимназия, кждето създаватъ доста голѣми грижи на дирекцията и учителитѣ. Идушата учебна година, поради закриването на други пансиони, въ варненскиятъ ще бждатъ прибрани още 150 деца. Въпросътъ за тѣхното обучение е поставило на дневенъ редъ два важни въпроса, съ чието разрешение се е занималъ вече учителския съветъ при прогимназията и съвмѣстно съ управителя и възпитателитѣ на пансиона, въ присжтствието на окржжния училищенъ инспекторъ е протоколирана следната констатация:

Децата-сираци да не се отдѣлятъ въ собствена прогимназия (само за сираци), а да следватъ въ 3а Варненска прогимназия по следнитѣ доводи:

1. Доброто въздействие на ученицитѣ отъ града, децата на най-интелигентнитѣ и заможни слоеве върху слабокултурнитѣ, не добре възпитани и съ най различни диалекти сираци и пансионери, въ болшинството си деца на народа, изъ села отъ всички краища на отечеството ни.

2. Отдѣлени и затворени въ пансиона безъ никакво друго основание, освенъ това, че сж сираци, откъснати още въ тѣхната детска възрасть, далечъ отъ веселитѣ игри и детински преживявания на децата имащи бащи и майки, ние ще свиемъ въ сърдцата на тѣзи деца гнезда на бацили отъ завистъ, неблагодарность и озлобление къмъ народъ и държава.

3. Голѣма трудность да се уреди временна прогимназия съ всички нейни изисквания на най-елементарнитѣ необходими помагала, покжщнина, кабинети и библиотека.

4. Чрезъ присжтствието на сирацитѣ въ прогимназията да издига и култивира националното чувство и съзнание въ ученицитѣ отъ прогимназията, като винаги за цельта ще взима като изходна точко тѣхъ — сирацитѣ — живитѣ паметници отъ войнитѣ. Това ще издигне и самитѣ сираци въ собственитѣ имъ очи.

5. Отдѣлянето на сирацитѣ въ своя отдѣлна прогимназия, поставена подъ по-другъ възпитателенъ и образователенъ режимъ, ще е въ разрѣзъ съ разбиранията на българското учителство за единното българско училище.

Ако сирацитѣ останатъ и въ бждаще въ прогимназията, ще трѣбва да се взематъ следнитѣ мѣрки за да се постигнатъ по-добри резултати въ успѣхъ и поведение.

1. Макаръ, че при удобно здание, задоволителна храна и облекло въ сравнение голѣма часть отъ другитѣ ученици, при достатъчно освѣтлене, отопление и при наличностьта на възпитатели, чиято непосрадствена задача е и да помагатъ на слабитѣ пансионери, *успѣхитѣ и поведението сж много незадоволителни.*

2. Пакъ при горнитѣ условия, хигиената на ученицитѣ — пансионери е много лоша: мръсни ржце и крака, немити вратове и уши, гнойни пъпки-краста и пр., неправо и съдрано облекло, непочистени обуща, занемарение.

3. Незапомнено отъ учителитѣ отсжтствувания отъ класъ за най-незначителни причини, а често *причини създадени по вина на самата управа на пансиона*, по нѣмане обувки, слабъ контролъ и пр.

4. Нередовно донасяне на домашни и срочни упражнения, ненавременно набавяне на учебници и ученически потреби, помагала и материяли, по ржчна работа, рисуване и др.

Всички гореизброени пречки сж отъ голѣмо значение за успѣха на пансионерите и за това, ако се има желание идущата учебна година да се постигнатъ по-добри резултати, управата на пансиона ще трѣбва да направи всичко възможно да се отстранятъ тия пречки, още повече, като се има предъ видъ, че идущата учебна година ще дойдатъ още 150 пансионери. Само, когато учители и възпитатели положатъ най-голѣмо усилие да дадатъ здраво възпитание и образование на сирацитѣ, ще могатъ да кажатъ, че сж изпълнили своя човѣшки и граждва морално удовлетворение, че сж могли да дадатъ възможность да живѣятъ разуменъ и дѣловъ животъ ония, чиито бащи измрѣха по бойнитѣ полета за отечеството ни.

Господинъ Министра на Войната, въ чието ведение е пансиона, ще трѣбва да подири смѣтка отъ респективния началникъ на отдѣла за печалнитѣ констатации по възпитанието и обучението на сирацитѣ.

Какъ осждиха
д-ръ Х. Варкони

На 4 юлий т. г. Търновския окржженъ лѣкарски дисциплинаренъ съветъ осжди Павликенския лѣкарь Д-ръ Х. Варкони на три месеца лишение отъ право на частна практика условно. Въ състава на тоя професионаленъ сждъ участвуваха: сждията отъ В. Търновския окржженъ сждъ Иванъ Карачоровъ, като председатель и лѣкаритѣ отъ гр. Търново: Д-ръ Цаневъ, Д-ръ Умниковъ, Д-ръ Бояджиевъ и Д-ръ Караивановъ, като членове. Дѣлото се следеше съ най-голѣмъ интересъ отъ лѣкари, адвокати и сждии, които по силата на закона можеха само да присжтствуватъ на заседанията на сжда. Следъ разпита на много свидетели и следъ силната речь на защитника, адвоката Теодоси Кжнчевъ, всички които следиха дѣлото очакваха, че лѣкаритѣ сждии ще застанатъ на нуждната висота и преценяйки правилно даннитѣ по дѣлото, ще намѣрятъ Д-ръ Варкони за невиновенъ и ще го оправдаятъ. За най-голѣма сбаче, изненада и всрѣдъ едва сдържаното възмущение на всички слушатели, сжда произнесе осждителна присжда.

За честьта на българския сждия, председателствующиятъ сжда, члена отъ Търновскии окр. сждъ, г-нъ Ив. Карачоровъ е останалъ на особено мнение и намира обвинението за недоказано.

Това много интересно и шумно дѣло, което предизвика смѣхъ и съжаление е описано въ подробности отъ нашитѣ събратя вестницитѣ *„Обнова“* — Търново и *„Павликенски Гласъ“* — Павликени. Интересующитѣ се нека искатъ броевѣтѣ отъ горнитѣ редакции, въ които се описватъ подробности, за да видятъ на какви мизерии и подлости сж способни хора съ висше образование.

Нашитѣ адмирации на способния и благороденъ лѣкарь д-ръ Х. Варкони.

ВАРНА не помни заразни болести.

РИХАРДЪ ВАГНЕРЪ

Въ историята на музиката Рихардъ Вагнеръ заема едно отъ първитѣ мѣста. Той е великъ реформаторъ на операта следъ френския компонистъ Люли и създателъ на истинската музикална драма. Вагнеръ не е само музакаленъ мислителъ, а е още поетъ и философъ. Той обедини словото съ музиката.

Вагнеръ е роденъ въ Лайпцигъ на 22 май 1813 г. Отъ детинство голѣмиятъ представитель на човѣшката духовность не е проявявалъ никакви музикални дарби. Билъ е склоненъ повече къмъ поезията, даже юношеската му мечта е била да напише една драма въ Шекспировъ стилъ. Едва като гимназистъ Вагнеръ почва да учи пиано. По-късно следъ напущането на университета, кждето следва по философия — контра пунктъ при Байлинга се отдава на композиция...

Първитѣ му опити по симфония, соната за пиано и увертюра носятъ следнитѣ на силно Бетховеново влияние. Следъ това следватъ първитѣ самостоятелни опери „Свободата“ и „Любовна забрана“. Следъ неуспѣха да бжде поставена последната въ Берлинъ, Вагнеръ, чийто животъ е една непрекъсната броеница отъ скитане и неволи, се отзовава въ Парижъ, гдето го занимава плана да напише историческата опера — „Риенци“. Следъ това следва „Хвърчащия холандецъ.“ Съ нея Вагнеръ дава нова ера въ развитието на операта, която добива пъленъ образъ въ „Лоенгринъ.“ Съ нея гениалниятъ компонистъ превржща музиката на единъ фантастиченъ храмъ, въ която душата съзерцава романтиката на единъ неземенъ миръ. Следъ „Холандецътъ“, „Тонхойзеръ“ и „Лоенгринъ“ Вагнеръ напуща приказката и се връща къмъ живота. Тукъ се раждатъ „Майсторитѣ пѣвци отъ Нюргбергъ“, която е гениално пресъздаване на средновѣковието съ неговитѣ еснафи. Следъ това следватъ „Тристанъ и Изолда“, — голѣма любовна драма, трилогията „Пръстена на Нибелунгитѣ,“ „Риенско злато“, „Зигфридъ“, боличенъ характеръ — „Парсифалъ“ . . .

Освенъ тази ценна музикална съкровищница Вагнеръ завеща на човѣчеството и неколко съчинения: „Опера и драма,“ „Художествени творения на бждащето,“ „Изкуство и революция“ „Бетховенъ“ и др.

Гениалниятъ творецъ на немската драма създадена въ духа на музиката склопи очи на 13 февруари 1883 г. въ Венеция, а бидѣ погребанъ въ неговата вила въ Байройтъ.

Тукъ, недалечъ отъ това свѣто мѣсто въ Банерьоти се издига и специалния за Вагнеръ театъръ. Той е отдаленъ отъ шума на голѣмитѣ градове и е символъ на една нова културна епоха, на едно изкуство съдържащо всички художествени изисквания. Да се почувстватъ и схванатъ идеитѣ на това искуство, не обходима е широка култура, стихиенъ духъ и благородно сърдце.

Д. Г. Аджемовъ.

Али Баба.

(Варненски общински театъръ)

Единъ приказенъ миръ обагренъ съ най разноликитѣ нюанси на ориенталската психика и битъ ни открива новата премиера на Варн. общински театъръ. Приказката е драматизирана много сполучливо и съдържа въ себе си всичи елементи на драматическата поезия. Техника и художествени възможности тукъ сж предадени съ пълно съвършенство и разбирания. Фабулата е отлична.

Пиесата се изнаса много добре. Външната и вжтрешна режисюра е сполучлива. Балета и музиката хармониратъ съ духа на пиесата. Ролитѣ между артиститѣ сж разпределени отлично.

Варненци трѣбва да посетятъ този бисеръ отъ приказния истокъ, чиято романтика вече изгасва подъ напора на Европа. Техниката уби безплътнитѣ, мистични пориви на вълшебния изтокъ. Нека живѣемъ съ свиднитѣ спомени, нека гледайки „Али Баба“ се понесемъ къмъ приказния миръ, нека възнаградимъ труда на даровититѣ жреци отъ храма на Мелпомена.

Театърътъ е живо огледало на съкровищницата на човѣшката мисъль, нека го подкрепимъ и съ това докажемъ, че умеемъ да ценимъ хубавото, красивото въ живота.

Осигурнтелно Д-во „ЛА НАСИОНАЛЪ“ капиталъ 100,000,000

РЕДОВНО автомобилно съобщение

Варна — монастира **„Св. КОНСТАНТИНЪ“** и обратно

АВТОМОБИЛЪ № 161

Познатия, както на Варн. гражданство, така и на гоститѣ на града шофьоръ **ВАРБАНЪ ЧОКОЕВЪ** и тази година

ОТКРИВА РЕДОВНО АВТОМОБИЛНО СЪОБЩЕНИЕ

между гр. Варна и мон. „Св. Константинъ“ съ автомобилъ № 161, при цена **25 лева.** Тръгване отъ **гр. Варна** сутринь: **7, 9 и 11 ч.;** сл. об: **3, 5, 7, 9 и 11 ч.;** отъ монастира „Св. Константинъ„ сутринь: **8 и 10 ч.;** сл. об.: **1½, 4, 6, 8, 10 и 12 ч. СПИРКА** гр. Варна кафене **„Сплендитъ“** — площ. „Мусалла“ до 7 ч. в. следъ 7 ч. **бирария „Гроздъ“** до морск. градина. Разписанието се **спазва точно.**

Предпочитайте горния автомобилъ.

ТОЧИЛАРНИЦА „СВѢТКАВИЦА“

ул. „св. климентъ“ 5 (задъ хотелъ „Комерсиалъ“) приема за поправка: **ПРИМУСИ, ютии, ключове** и др. разни домакински желѣзни потреби. Точатъ се **машини за стрижене коси и коне,** ножици и всѣкакви ножове, сжщо и ножчета на машини за месо.

Книжнина

Заветътъ на Героитѣ — месечно илюстровано списание на родолюбивата българска младежь, излиза въ София, ул. Руенъ № 10, годишенъ абонаментъ 100 лева. Назначението му е да хвърля средъ народа семето на здрави и хубави възпитателни идеи, да дава приятно увлекателно и полезно четиво, базирайки се на храбритѣ подвизи и завета на загиналитѣ за отечеството герои.

Свещ. П. Франговъ. Спомени отъ бунтовната 1875 годсъ две поборнически екскурзии презъ 1926 и 1928 години. Издава Бѣлочерковското Поборническо-Опълченско Д-во „28 априлъ 1876 г.“, Търново, 1930 г.

Тази книга, написана на лекъ и увлекателенъ езикъ отъ Свещ. Франговъ, буди голѣмъ интересъ, поради ценния си материялъ изъ скжпото ни минало. Интересни сж и биографиитѣ на пристигналъ отъ Тулча въ Провадия, кждето съотечественицитѣ му Бр. Х Вълчанови, които били чиновници тамъ и председателя на Провад. окр сждъ Иванъ Кършовски, когото Г. Ивановъ познавалъ от отъ Букурещъ, се застжпи и тогавашния Окр. началник г. Майоръ Вайгантъ го назначилъ за п. секретарь на бъ шето Провад. окр. управлен

На стр. 7 въ сжщитѣ бел ки е казано: „Тогава на Цен Революционенъ Комитетъ председатель г. Стефанъ Бобчевъ“. Това е погреш защото г. Бобчевъ не е би председатель на Центр, Ре люц. Комитетъ.

Много интересна е и стат та „Нашето скитане отъ Др новския монастиръ до Зимничъ“.

Книжката на отецъ Фра говъ се чете съ увлечение наслада. Препоржчваме я р рещо на всичкитѣ си читател

АМЕРИКАНСКИЯТ президентъ Рузвелт билъ много енергичен човѣкъ. Запитанъ ве нажъ: отъ кжде чер тая огромна енерги той заявилъ: отъ избѣ пана, алкохола и гла родъ ще стане най-ен гиченъ, ако го лиши отъ алкохолъ и му демъ захарь.

Печатница Добри Тодоров

Б. Доброполски

Пробивътъ на Добро Поле
въ 1918 година.

11

Командирътъ на 12-а рота поручикъ Борисъ Старирадевъ по собствена инициатива устройва наблюдение въ тази посока и прави навременни донесения на началника на участъка. Сжщия донася, че противника стреля и съ снаряди съдържащи отровни и задушливи газове, като взема мѣрки да се поставятъ маститѣ и намокрени платнища на входоветѣ въ закритията. Въ 12 часа по обѣдъ противника развива силенъ артилерийски и миненъ огънь по 12-а рота, а следъ това пренася огъня си задъ окопитѣ ни. Командирътъ на ротата поиска веднага обезпокоителенъ огънь отъ артилерията и минохвъргачкитѣ, които осуетяваха намѣренията на противника да атакува найприближената часть отъ окопитѣ ни на Канаритѣ.

На 14 „ тозн начинъ едновремен- ния дене опитъ на противника да а българ владѣе този день най-изда даде денитѣ ни пунктове биде осуетенъ отъ бодростьта на оцелѣлитѣ защитници.

Артилерийската и минна стрелба не престана този день, а продължи и презъ нощьта, Лѣвия участъкъ се намѣри въ центъра на кръстосани отъ всички страни удари.

Единъ следъ други подслонитѣ и отъ втората линия почнаха да се рушатъ отъ неприятелскитѣ снаряди и мини. Въ много отъ тѣхъ войницитѣ сж затрупани, а оцелѣлитѣ бѣгаха да се скриятъ въ нѣкой сжседенъ останалъ още здравъ подслонъ. По този начинъ малкото останали неувредими подслони бѣха буквално натъпкани съ хора до входоветѣ и никакво движение бѣше немислимо въ тѣхъ. Презъ цѣлия день бѣше немислимо и движението на хора по позицията, вследствие на което храна не се раздаде и всѣки прекара съ дажбата хлѣбъ. Ранцевъ запасъ войницитѣ нѣмаха, защото каквито ще мѣрки да се вземаха той биваше изяденъ, ако не отъ самитѣ войници, то отъ многобройнитѣ мишки и плъхове, които обитаваха скривалищата. Нѣмаше приготвенъ запасъ отъ суха храна на позицията за въ случай на дни като днешния, когато вследствие усиленото обстрелване не можеше човѣкъ да излѣзе отъ скривалищата навънъ. Ротнитѣ коне, които донесоха дневната дажба и продукти за готвене храна този день едва можаха да се приближатъ до полковата подръжка въ гората, като понесоха жертви въ хора и коне. Тукъ стовариха храната, която можа отчасти да се отнесе на позицията кжсно презъ нощьта отъ ротитѣ на полковата подржжка.

Даде се заповедь презъ нощьта, като се използа тъмнината и възможното затишие, да се поставятъ рогатки и запълнятъ проривитѣ на теленитѣ мрежи предъ окопитѣ; да се попълнятъ бойнитѣ припаси; да се набави вода; да се ободрятъ хората и да се даде непременно топла храна.

Тази заповедь не можа да се изпълни, защото артилерийския и миненъ огънь продължи съ сжщото ожесточение презъ цѣлата нощь.

Къмъ полунощь началницитѣ на участъцитѣ направиха следнитѣ писменни донесеня и за разрушенията отъ артилерийската канонада на 14 септемврий:

Началника на дъсния участъкъ — к-ра на 1-а дружина донесе: „Днесъ презъ цѣлия день противника обстрелва съ мини и съ десятки батареи отъ разни калибри, повечето тежки, цѣлия участъкъ на 1-а дружина, като мѣстеше последователно масирания си огънь отъ пунктъ на пунктъ. Стрелбата се корегираше отъ много аероплани, които хвърлиха около 50 тежки бомби по участъка. Въ резултатъ сринати сж всичкитѣ окопи отъ първа линия и всички ходове за съобщение. Въ дѣсно отъ Томовата височина, единъ подслонъ съборенъ отъ снаряди, но безъ жертви, понеже войницитѣ бѣха въ сжседната галерия. На Сипкавата височина постъ № 2, гдѣто е прожектора, разрушенъ съвсемъ отъ мина и затрупани 7 войници. Галерията на Сипкавата височина ударена отъ мина и съборена въ изхода на лѣвия ржкавъ. Ранени сж капитанъ Узуновъ и подпоручикъ Каралски. До този моментъ не зная положението на Скалистата височина. Въ галерията „Радка“ попадна единъ снарядъ, който рани 5 души и извади отъ строя прислугата на една картечница. Въ лѣво отъ Котата 1889 7 сж сринати всички окопи и подслони. Неприятеля продължава артилерийската стрелба и както изглежда ще продължава презъ цѣлата нощь. По факта, че само въ участъка на дружината се хвърлиха повече отъ 20,000 снаряда, може да се се заключи, че той има сериозни намѣрения. Моля да ми се изпратятъ повечко бомби, гранати и мини.“

Началникътъ на лѣвия участъкъ — к-ра 3-а дружина донесе: „Днесъ отъ 8 часа преди пладне и до този моментъ въ участъка на 3-а дружина силенъ артилерийски и миненъ огънь, който често се превръщаше на барабаненъ, вследствие на което постоветѣ № № 1, 2, 3, 5. 9, 7, 13. 14 и 15, подслонитѣ № № 2 5 и ходоветѣ за съобщение съвсемъ сринати. Въ подучастъка на 12 рота подслона на ротния командиръ сринатъ. Фелдфеберя на ротата, писарътъ и телефониститѣ затрупани. Галерията „Генералъ Жексъ“ пробита въ единия край. Друга една галерия въ първата линия и подслона „Бориславъ“ сринати. Въ подучастъка на 9 рота сжщото положение. Подслонитѣ на ротния командиръ и командира на 2-я взводъ сринати и 3 поста окончателно разрушени.“

Загубитѣ на полка за този день не можаха да се опредѣлятъ, понеже разрушенията бѣха тъй голѣми, че едва се разпознаваха мѣстата на сринитѣ фортификационни постройки. Времето презъ цѣлия день бѣше ясно и топло.

И тъй, на 14 септемврий 1-а и 3-а дружини бѣха подвърг- нати на тежко изпитание подъ небивалъ до сега огънь.

Действията на 15 септември. На разсъмване неприятелския артилерийски и миненъ огънь се засили до неимовѣрность. Като че ли нови тежки батареи на противника засилиха огъня по цѣлия участъкъ на нашия и на 29 пех. полкъ. Скривалищата постепенно намалявали, а заедно съ тѣхъ и защитницитѣ, които оставаха затрупвани подъ развалинитѣ имъ.

Презъ цѣлия день на 14 и презъ нощьта срещу 15 — защитницитѣ съ трепетъ чакаха вражеската атака. Напрежението бѣше голѣмо. Въпреки доста отпадналия духъ напослѣдъкъ въ полка, защитницитѣ бодро стояха на мѣстата си и въ решителнитѣ моменти, които преживѣваха горѣха отъ желание да смажатъ и този пжть врага. И този решителенъ моментъ наближаваше.

Ще разгледамъ най напредъ развитието на боя въ участъка на 3-а дружина, отъ кждето се реши участьта на Добро Поле.

На разсъмване точно въ 4 ч. и 30 минути преди пладне, на 15-й септемврий, артилерийскиятъ огънь на противника мигновено спре и малко следъ това гжсти неприятелски вериги се нахвърлиха на нашитѣ окопи. Намалелитѣ значително защитници, изкачатъ на време отъ скривалищата си и ги посрещатъ яростно съ бомби, пушеченъ и картеченъ огънь. Едновременно се подаватъ оранжиеви ракети отъ нѣколко мѣста за искане прегражденъ огънъ отъ нашата артилерия, сбаче, последнята откри твърде слабъ огънь. Ревностьта и ожесточението на нашитѣ войници сломи тази атака на противника. Точния огънь на стрелцитѣ и картечницитѣ сломи врага, който постла мѣстностьта съ труповетѣ си и малцина успѣха да избѣгатъ и се скриятъ въ окопитѣ си. Защитницитѣ тържествуваха. Този първи тѣхенъ успѣхъ повдигна духа имъ значително. Следъ неуспѣха на първата атака, която завърши катастрофално за противника, той откри прегражденъ артилерийски огънь задъ нашата позиция. Всичко се сле въ единъ общъ трѣсъкъ и единъ непрекъснатъ бумтежъ се чуваше навсѣкжде. Въ 5 часа преди пладне три последователни гжсти неприятелски вериги бѣсно се нахвърлиха на цѣлия участъкъ. Навреме пакъ се подадоха условнитѣ оранжеви ракети за искание прегражденъ огънъ отъ нашата артилерия, но неизвѣстно защо не се даде такъвъ. Този пжть нашитѣ защитници съ още по-голѣмо озлобление срещнаха врага съ ужасенъ бомбовъ и пушеченъ огънь и покосиха гжститѣ неприятелски вериги. Хората отъ задни тѣ вериги, като забелѣзаха масата жертви, които понесоха преднитѣ, въ паническо бѣгство се понесоха въ окопитѣ си, а малцината, които залегнаха предъ нашитѣ окопи бѣха до единъ избити *Юначното държане на нашитѣ войници въ този моментъ бѣше удивително. Човѣкъ не би могълъ да си представи съ какъвъ бѣсенъ устремъ се биха тѣзи дрипави, почернели отъ димъ и прахъ, изтощени на гледъ войници. Всички съ юнашко хладнокръвие, на мѣстото на сринатитѣ вече окопи, прави, яростно хвърляха бомби и стреляха!* Този имъ видъ именно смути врага, който макаръ и многочисленъ не можа да издържи огъня и понесълъ още по-голѣми жертви, отъ колкото въ първата атака, побѣгна и се скри въ окопитѣ си. Значи и *втората атака бѣше сломена* безъ да успѣе да стигне мѣстото на първитѣ ни окопи. Само въ подучастъка на 9-а рота, поради извънредното близко разстояние между нашия и противниковия окопи, една група отъ първата неприятелска верига, предвождана отъ единъ офицеръ можа да проникне въ нашия окопъ, но всички до единъ бѣха избити отъ ржчни бомби и при ржкопашенъ бой. Тукъ борбата ржководѣше храбриятъ подпоручикъ *Чинковъ*, който загуби дѣсната си ржка отъ неприятелска ржчна бомба. Това разяри войницитѣ отъ взвода му и тѣ като разярени лъвове се нахвърлиха тъй яростно на врага, щото ни единъ не можа да се избави, 25 неприятелски войници и единъ офицеръ бѣха избити въ нашия окопъ. Вземахме и една автоматическа пушка. Едва тукъ за пръвъ пжть нашитѣ защитници узнаха, че сж имали насреща си французи. Тържеството за изнесената побѣда бѣше пълно. Чуваха се радоснитѣ възклицания „УРА!“ на защитницитѣ, които бодро по мѣстата си очакваха да срѣщнатъ и друга атака.

Следъ втората атака на противника, къмъ 5 часа и 10 минути предъ пладне, началствующитѣ бѣха озадачени отъ подаването на свѣтли ракети въ видъ на звезди, каквито имаше само неприятеля, точно североизточно отъ Гръцкия постъ и къмъ в. Шейновецъ задъ участъка на 29 п. полкъ. Това явление озадачаваше още повече, че въ това време отъ къмъ участъка на 29 пехотенъ Ямболски полкъ не се чуваше вече никаква стрелба, артилерийска, пушечна или бомбова, отъ която би могло да се заключи, че се води борба и че противникътъ съ борба е достигналъ до мѣстото на пит ванитѣ ракети. Озадачава мълчанието на нашата арт рия около в. Шейновецъ, то не се обаждаше въп подаването на оранжеви кети за искане прегра огънь. Предположението командира на 12 рота по чикъ Старирадевъ, на Кане тѣ, че противникъ е вече сподарь на в. Шейновецъ, тила на 29 п. полкъ) въ щото време, когато ние л вахме за изнесената съ успѣ за насъ втора атака въ стъка на полка, се опра скоро.

Къмъ 5 часа и 25 мин единъ войникъ отъ лѣвофл говия взводъ на 12 рота дот чава при командира на рот поручикъ Старирадевъ и докладва, че противникътъ обградилъ дружината и неговата верига се направ презъ блатото къмъ подс нитѣ на дружинната подржж Недоверчивъ къмъ войни устни донесения, поруч Старирадевъ отива на ви мѣсто и самъ лично провѣр че въ действителность неп телската верига настжпва блатото къмъ участъка дружината и друга неприя ска верига пъпли отъ Гръц постъ къмъ седловината тила на 29 п. полкъ.

Въ сжщото време се силна пушечна, картечн бомбова стрелба въ под стъка на лѣвофланговата рота и отъ всичко се зак чава, че тя продължава води бой съ противника, к то той е вече господарь Гръцкия постъ и тилътъ вече пресеченъ. И въ де вителность, че това е то дойде да потвърди факта, *нито единъ човѣкъ отъ тази та не можа да се спаси: вс бѣха избити или пленени!*

Спе

Климатътъ въ Вар лѣкува всички дето болести.